

נקודות לדיון על הפרוייקט "הפצת עוברים" של האמנית מירי נשרי |
בשיח עם סטודנטים במכון לאמנות אורנים |

האמנית מירי נשרי בפרוייקט 'הפצת העוברים' – " האם העובר הזה הוא שלך ?" בחרה בהצהרה נשית קיצונית מובהקת בכדי להתגרות, לגרות ולהפוך על פיהם כמה מושגים בתודעה ובאמנות. בטקטיקה מפתיעה היא מציגה את עצמה כ'חומר פוֹרָה' חסר זהות הקולט ומקבל את תכניו מהסביבה. 'העובר' של מירי נשלח אל העולם כ'מכתב פתוח' לכל מאן דבעי. הוא מסמן 'נוכחות פאסיבית' עדות למפגש פורה אשר מהותו וכוונתו נסתרת. פשר המעשה דורש וידוי.

נשרי מבקשת לערוך 'וידוי קבוצתי'. היא מבקשת שנוֹדָה שאנו חדירים יותר מאשר אנו נפרדים.

- וידוי -

בטקטיקה נשית מפתיעה ומתגרה מבקשת האמנית ל'דובב' את הסובבים אותה. להודות בפעולה שהתבצעה. היא מבקשת ליצור תנאים ל'וידוי קבוצתי' חשוב.

"... הוידוי הוא פולחן של שיח שבו מתאחדים הסובייקט הדובר וסובייקט ההיגד; זהו פולחן המתבצע במסגרת יחס של כוח, שכן אין מתוודים ללא נוכחותו, ולו המדומיית, של צד שני, אשר אינו מהווה סתם בן-שיח, אלא הוא הרשות המבקשת את הוידוי, כופה אותו... מתערבת כדי לשפוט, להעניש, לסלוח, לעודד ולנחם; זהו פולחן שבו נקבעת מהימנותה של האמת על פי המכשולים וההתנגדויות שאיתם היה עליה להתמודד כדי להתנסח; לבסוף, זהו פולחן שבו עצם ההגדה, ללא תלות בתוצאותיה החיצוניות, מביאה לשינוי פנימי בדובר: היא מנקה אותו מאשמה, היא פודה אותו, היא מבטיחה לו גאולה."

מתוך: מישל פוקו, תולדות המיניות 1 הרצון לדעת, הוצאת הקיבוץ המאוחד, 1996

* טריטוריה –

הגבר = שואף לכבוש, להגדיר טריטוריה במרחב ולהגן עליה, לתת צורה, לבעול.
האישה = במובן הקמאי, היא הטריטוריה בעצמה.
היא שואפת להוליד עוד טריטוריות. היא בעלת כוח התפשטות וצמיחה.

-תוכן, משמעות -

הגבר = אקטיבי, ראציונאלי, ממוקד ומכוון לפעולה בעולם.
מבחינה היסטורית הוא המזוהה, היוצר, המתעד, החוקר ומעניק התוכן.
מאציל המשמעות.
האישה = פאסיבית/גופנית/ פונה בפעולותיה פנימה.
בעלת זהות מטושטשת. מקבלת ומסומנת על ידי האחר.

- זהות - אחריות - החתמה -

מירי נשרי אינה עוסקת בזיהוי ובהגדרה עצמית, נהפוך הוא, היא מפרקת את ה'אני' לגורמים ויוצרת נוכחות פרוצה וחדירה. אין לה, כביכול, תוכן משלה אלא רק פוריות.
היא יכולה להפיץ כל מה שיבוא עמה במגע. נשרי מסמנת את החברה, את הקהילה.
'העובר' של מירי נוצר מ' חומרים אַוֶּןֶרֶיִים * , מזרמים גלויים ונסתרים של תודעה המתהווה בין פרטים. יחסי הרוח הפתוחים הופכים באורח פלא למששות. הממשות היא המסמנת את המעבר בין המושגי למוסרי. נוכחותו האיקונית חסרת האונים של ה'עובר' חושפת אותו לחסדינו.
הוא הנידון האולטימטיבי של ערכנו ומעשינו.

.....
* ביטוי מושאל מתוך שירו של מאיר ויזלטיר- ערים על תילן
* ראשי פרקים תמציתיים שנאמרו בפגישה עם מירי נשרי במכון לאמנות באורנים /ינואר 2001
עידיית לבבי גבאי היא אמנית ומרצה לאומנות במכללת אורנים.

מירי נשרי | פרוייקט 'הפצת עוברים' | 'האם התינוק הזה הוא שלך ?'

1. הקופסה + המכתב שנשלחו לאמנים, משוררים ואנשי רוח .

2. תשובתו/תגובתו של המשורר נתן זך

מירי הפצת עובריים
Miri Embryo Distribution

טופס אימוץ
Adoption Form

Passport no 002756690	Family Name שם משפחה ש	Given Name שם נתן
Nationality לאום ישראלית	Gender מין זכר	Marital Status מצב הנישואין זרוע
Telephone/Fax 03-5237339	Address כתובת כיכר נתן 9	
Role תפקיד אבאים את לא האמן של בני האדם	Profession מקצוע מורה ברק	
Name of the new born child שם הילד אזול = אב (בן) או ארז = לא (בת)		
Comments הערות אני מאמץ קנה את צאצאיה האמאניים של אימי (שני אבאים) ושהיא איננה או לאנכיה תיגע בהיותה (גם התינוק), אבוא לא אאמץ את צאצאיה שהיונה הרות והוא אבא את הצאצא שבוני כמן נולדני אי-בצד תעבות רחם האבאים. קדמה ארזי הזוף הצטויס אה כהה אסרה לא יתואר של נשים, כן נקצי היום צטוייס אהנפא באוויר אקרה הזוא וזר סוכו אלהוד אח איזה צעקנו האדקיה = הצוקיה בה אזה. אבל אני מאמץ אותו רק מהסיבה שפעמי שצוקה אמאנו בה אכונה לא יצא אמי, לא אהננה, לא איה האטעס, גם לא אהננה נעיהן. ואף אז כי כן אני זאה בצוקה אלויה בה של אימי (שני אבאים) - אהוד - אז התינוק, כמו אז אז הקיצוץ. ההצעות אחיה אנהנו צטוייס ארזי אלה אוקיהן לא אמאנויים.		
Date 3-11-98	Signature חתימת הנוקבל 	

Please return the completed form to

את הטופס הנלא יש להחזיר לכתובת:

Miri Nishri, 62 Dograshov St,
Tel Aviv 63145, Israel.

מירי נשרי, רחוב בוגרשוב 62
תל אביב 63145, ישראל.

3. תגובתה / תשובתה של המשוררת (שיר) – מאיה בז'רנו

4.

גאולה שהיא

אני מהרהרת האם נכון לומר,
שגאלה היא-אפן השקה פולשת, שנוגעת וחורכת
תודעה אחת בתודעה אחרת, בגיל אחר
במסלול תנועה קוסמי אחר; נגיעות קטסטרופליות גואלות
כי הרי גיהנום הוא אי-מעש אינסופי, העדרות של איזושהי נוכחות,
מדבר מחלט של דבור ותנועה;
ומנגד הגאלה שלי, אני קובעת, היא האפן בו
אני מהדהדת עם, מהדהדת לתוך,
ואז באה גאלה אחרת שבה אני גואלת:
נפשות, תודעות נעות בחלל התדרים שלי
ומתעסקות בי, מזמנות לתוכי, ומתארחים
בחדרי אישיותי היוצרת כדי להפיח בה צורות חדשות
טעונות משמעות מרתקת להפליא; והרתוק הזה
הוא הקלה גדולה

כנגד כבד הגוף על האדמה, על המטה, על הכסא,
כבד הראש על הכר ואגן ירכים שיודע יותר מדי
זו גאלה לשיר ולראות, לדבר ולחשוב מאמצע של מישהו אחר,
אמצע חבוי שהשקתי ונגעתי בו והמשכתי
הלאה ..... ה.....ל.... אה.....